

saaledes som Udskættet har gjort, men anvende Bøien, naar Omstændighederne ikke tillade at anvende Fængselsstraf, og dertil vil jeg henregne, naar der kun er eet Fængsel ombord. Naar Fængselet er optaget af en Anden, kan man ikke længere bruge det, men da maa Bøien bruges i Stedet derved. Paa Bøiestraffens Bestaafenhed gik det ærede Medlem meget vidt ind; men jeg tror rigtignok ikke, at det ærede Medlem havde Ret, naar han mente, at det, Udvalget foreslaar, er overensstemmende med Instrux og Reglement. Der er netop den overordentlig vigtige Forskjel derimellem, at efter Instrux og Reglement faar en Mand, som har faaet Bøiestraf Røietst, hvilket Udvalget vil borttage. Min Mening er, at dette under visse Forhold vil være barbarisk; men paa den anden Side er jeg enig med det ærede Medlem i, at det, naar man ophæver legemlig Tugt, er ønskelig, at den strengere Grad af Bøiestraf bliver strengere, end den nu er. Det er derfor, at jeg lige fra den Tid, da der var Tale om Forelæggelse af et Straffelovudkast, har foreslaaet Dobbeltbøier, og derpaa holder jeg. — Det ærede Medlem mente, at mine Aftalelser egentlig gik ud paa, at Alt var saa udmærket ombord, at man overhoved ingen Straf behøvede. Deri tror jeg, at det ærede Medlem gjør mig Uret. Jeg faae hen til de Meddelelser, vi have faaet, og faae derved, hvad jeg forsvorigt vidste, at legemlig Straf ikke i 8 Aar har været anvendt en eneste Gang for egentlig militære Forseelser. Derfor mente jeg, at der under saadanne Omstændigheder, ikke vilde være nogen Nødvendighed for at beholde dem, og at man, for at opnaa det Gode, at faae en ny Straffelov, kan gaa ind paa at ophæve den. Jeg er overbevist om, at et Straffelovforslag, som indeholder legemlig Tugt, aldrig passerer dette Folkething. Jeg mener altsaa — jeg skal gjentage det — at, da man i Løbet af 8 Aar ikke en eneste Gang har benyttet legemlig Straf lige over for militære Forseelser, var det en fuldstændig Borgen for, at den kunde undværes ombord. Man har i Løbet af 8 Aar anvendt den for Tyveri, men Tyveri er jo ikke en Forbrydelse, for hvilken man behøver at anvende legemlig Tugt. Blandt de Mariner, som ved Straffelov have affkættet legemlig Tugt, skal jeg nævne det ærede Medlem en Marine, hvor man ellers er temmelig utilbøielig til at afstafte legemlige Straffe, nemlig den engelske. Siden December 1870 kan ingen Mand ombord straffes med legemlig Tugt indtagen for Oprør og voldeligt Overfald paa sine Superiorer. Jeg har ikke stillet noget som helst Forslag om at gjøre Straffene mildere endnu; jeg har ment, at man skulde vedligeholde Bøien, naar man ikke kan bruge Fængsel. Kan man benytte Fængsel, har Erfaringen i de senere Aar vist, at man har benyttet det hyppigere end Bøien. Naagtet jeg talte derom igaar, vil jeg dog endnu nævne en

ting med Hensyn til Bøiestrafpen. Jeg vilde ønske det for rigtigt, om Skalaen blev anset saaledes, at 1 Dags streng Bøiestraff blev lig 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød, hvortil det for Resten temmelig let kunde bringes. Forholdet mellem Bøiestraff og Fængsel paa Vand og Brød er ikke det, som det ærede Medlem sagde. Nu er 1 Dags streng Bøiestraff lig 4 Dages Vagtarrest, medens 1 Dag paa Vand og Brød er lig med 6 Dages Vagtarrest. — Naar det ærede Medlem sagde, at vi vistnok skylde den gode Disciplin, vi have ombord i Skibene, vort gode Underofficerskorps, er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem deri; men jeg tror dog ogsaa, at det lidt skylbes Officerskorpset. Naar det ærede Medlem frygtede for, at Underofficererne kunde blive mindre gode for Fremtiden, vil jeg sige: Det skulle vi ikke rette ved vor Straffelov, men ved en Organisationslov. — Da jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg standse her.

Framp: Jeg vil blot lige over for det ærede Medlem gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret, naar han siger, at legemlig Straf kun er anvendt 2 Gange i 8 Aar; men det ærede Medlem har ikke paavist, hvilken Indflydelse det har havt, at der har været Meniges Nedsættelse i 2den Klasse, hvori de Bedkommende staa med en Trusel bagved, ganske vist ikke, saaledes som det blev sagt igaar af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgtreds (N. Jensen), at de efter den Tid lige strax kunde faae Prygl; men de staa der dog med den Observation, at de, hvis de igjen begaa en Forbrydelse, faae det efter Dom. Det ærede Medlem vil ogsaa erindre, at der under Krigen var udrustet mange Skibe, og det var ikke saa sjældent, at der var mange Forseelser, som bleve straffede paa den Maade, fordi det den Gang var nødvendigt. Fra de Pantser-skibe, vi nu have, siger Marineministeriet, at de Straf-skyldige kunne sendes i Land; men det vilde vist være høist mærkeligt, om Marineministeriet skulde have Ret i, at dette kun vilde forvolde en lille Ulempe, naar man ombord i Pantser-skibe skulde straffe paa den Maade. — Det ærede Medlem har misforstaaet mig, hvis det ærede Medlem mente, at jeg vilde fratage Officerskorpset Noget af Rosen for udmærket Disciplin i Skibene, men naar det fremhævedes, som skulde fremhæves, nemlig det, der er forandret, og ikke det Gamle — hvad der er forandret, er Underofficerskorpset — er her et Spørgsmaal, som jeg mener vil være af meget stor Betydning i Fremtiden.

Maun: Naar det ærede Medlem henledte Opmærksomheden paa Forholdene under Krigen 1864, vil jeg indrømme, at legemlig Straf da blev anvendt en Del mere end siden, men da